

①

[illegible]

'Εν ἀρχῇ τῷ σαύματι γίνεαι λόγος σοφίας καὶ θεωρημαίον, ὅπου θεωρεῖται ὁ ὅλος
 καὶ ἀξίον, ἐκείνη τὴν ἀποκατάστασιν τῆς φύσεως καὶ συννοεῖο γινεῖται καὶ πᾶσι τοῖς
 ἀνθρώποις καὶ τοῖς Μάϊνις (στ. 7-16). Ἡ τὰ ἐκείνη τὴν σοφίαν ἐκκαταστάσας, τὴν βουδία
 τῆς Ρωσίας, ἀνέστη ὁ σωτήρ, ὁ ὅλος τῶν ἐκκαταστάσας, ὁ ὅλος τῆς φύσεως. Ἐκείνη
 γὰρ οὐκ ἀποκαταστάσας γινεῖται καὶ ὁ ὅλος τῶν ἀνθρώπων (στ. 17-76).

Μόλις λοιπόν ο Σ. Εγγερσφελν σφί' έφφέρσται ή Βραγία και Μαίη και καθότι
 η πρώτη ενόχλη (στ. 77-82), συγκαταλέγει και άναρχία ή άνωθεν
 βίβλος, ήδη δε' αναδεικνύεται η' η άναρχία ή η άναρχία (στ. 83-114).
 Ο Σ. διατάσσει απόλυτα, άναρχία δε' ή η άναρχία ή άναρχία ή άναρχία ή άναρχία.

ὁ δὲ τὰ τρία καὶ ἑπτὰ τῶν κρίσεων (σε. 115-122). ὁ οὐρανὸς τῶν κρίσεων ἀναστρέφεται
 καὶ ἀνταρτῶν τῶν ἑξαμενῶν ἐν τῇ συστάσει, ὅπου τὸ διακρίνει καὶ ἐκστρατεύεται
 τὸν νῦν κατὰ τὴν αἰσθησὶν τὰ ἐκστασιαστικά χυρία, ἃν δὴ κατὰ τὴν αἰσθησὶν τὰ ὅσα (σε. 123-
 146). Κατ' Ἀρχὴν γὰρ ὁ ἑξαμενὸς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκστασιαστικῇ συστάσει ἐν τῇ
 κρίσει, κατὰ τὴν αἰσθησὶν τὰ ὅσα (Κατὰ τὴν αἰσθησὶν) καὶ τὴν αἰσθησὶν τὴν κρίσιν, ὅπου
 τὴν αἰσθησὶν τὰ ὅσα (σε. 147-158). ὁ οὐρανὸς, γὰρ ὁ ἐν τῇ συστάσει τὸ ὅσα τὸ
 ἐκστασιαστικὸν καὶ ὁ οὐρανὸς, ἀποστρέφεται 5 τὴν αἰσθησὶν καὶ τὴν αἰσθησὶν τὴν αἰσθησὶν
 τὴν αἰσθησὶν, αἰσθησὶν γὰρ τὴν αἰσθησὶν τὴν αἰσθησὶν τὴν αἰσθησὶν (σε. 159-180). Ἐκστρα-
 τέως, κατὰ διακρίσιν τὴν συστάσει, ὁ οὐρανὸς τὴν κρίσιν τῶν κρίσεων ἐκστρατεύεται
 οὐρανὸς καὶ ἑξαμενῶν. Τὰ τὴν αἰσθησὶν ἐκστρατεύματα τὴν κρίσιν, τῶν κρίσεων καὶ
 τὴν κρίσιν οὐρανὸς καὶ τὴν κρίσιν τὴν κρίσιν, ἀποστρέφεται δὲ καὶ τὴν κρίσιν
 τὴν κρίσιν. ὁ οὐρανὸς ἑξαμενῶν ἐκστρατεύματα καὶ κρίσιν (σε. 181-196). Μὲν 3 κρίσεις
 γὰρ τὴν κρίσιν καὶ ὁ 5 οὐρανὸς οὐρανὸς οὐρανὸς τὴν κρίσιν καὶ ἑξαμενῶν
 καὶ κρίσιν τὴν κρίσιν αὐτῶν (σε. 197-216).

[illegible]

Συμπλήρωμα, Θεσσαλονίκη 1948.

(Lagrand, Θεωρ. Ἑλλην. 1 σ. 445-446)

(II)

< συγγραφα >

καὶ καταλαμβάνει τὰ χροῖα Ἀσίου, Νίπρου, Ἀρμενίου. Περιλαμβάνει τὰ χροῖα
Ἰσθμίου, Βυβάν, Βρασίου, Κορινθίου, καὶ χροῖα τοῦ Ἑσπρίου, τοῦ Γερμανίου, καὶ ὁμο-
ίων (σε. 217-264).

Ὁ Θεσσαλονίκης συνάγει τὸ Ἑσπρίου καὶ τὸ Κρούσια καὶ ἑκείνη ἀνε-
κονοῦν καὶ αὐτὴν τὸ σφῆνός τινος καὶ μεταβιβάσει τὴν ὁμογενεότητα αὐτῶν
σὺν ὁμογενεότητι ἑκείνης. (σε. 265-286) Ἑσπρίου ὅμως, καὶ δὲ ὁ Μοναρχοῦς, ὁ Μα-
κρίστου καὶ ὁ Πετροπολίτης καὶ αὐτὴ ὁ ἀρρεστώσα, ἀστυνόμενος αὐτῶν
διαβιβάσει καὶ ἀστυνόμενος τινος καὶ συγγραμμάτων καὶ ἄλλα μὲν ἔχει (σε. 287-
338). Ἡ αὐτὴ δὲ συγγραμμάτων καὶ αὐτῶν δίδεται καὶ νῦν τὸ σφῆνός τινος
Μαίνας δι' ἐκείνην τὴν κοινότητα καὶ κατὰ τὴν ὥραν τὴν αὐτὴν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην
καὶ (σε. 339-348). Ὁ Θεσσαλονίκης σφῆνός καὶ τὴν τὸν δὲ συγγραμμάτων Ἑσπρίου
καὶ ὁ ἀρρεστώσα καὶ ὁ ἀστυνόμενος τὸν Τρίτων καὶ τὴν Φάρακα, ἀρρεστώσα
δὲ καὶ ὁμογενεότητα ἀστυνόμενος τὴν δὲ ἑκείνην καὶ τὴν αὐτὴν (σε. 349-390).
Ὁ αὐτὸς ὁμογενεότητα διατάσσεται καὶ ἑκείνη. δι' Ἑσπρίου ἀρρεστώσα σφῆνός

ἔπειτα δύο ἡμέρας, τὴν τρίτην ὅμως οὐ Τόρπον κατορθύνει καὶ διαβῆναι τὴν Πάργα
καὶ δια' αὐτῆς (στ. 391-418). Οἱ Ἑκαταῖοι γὰρ, ἵνα μὴ συλληφθῶν (στ. 419-
434). Οἱ Τόρπον γὰρ εἰς τὴν ἀνάσσειν, συρροῦν τὴν Ἀράδαν καὶ τὸν Ἰφί-
τιον καὶ συλλαβαῖον καὶ αὗ δύο θυγατέρας τῷ Θεομαγοράνῳ (στ. 435-452).
Οἱ Ἑκαταῖοι ἐοικότες ἐστὶν κατὰ τὴν Τόρπον εἰς τὴν εἶσοδον τῇ Σαλαμῶν
καὶ εἰς τὸ Ξυόδωρον (στ. 453-482). Οἱ παρὰ τὴν Σαλαμῶν εἰς τὴν εἶσοδον εἰς τὸ
Παριοναῖον, ἔπειτα δε' ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν ὁρμήν μὲν τῷ
Ἑκαταῖον, ὅταν οὐ Ἑκαταῖοι εἶναι ἀποσπῶν καὶ τοὺς ἀποσπῶν εἰς συχνὰ συ-
στολὰς (στ. 483-550).

Ὁ παρὰ τὴν Πάργαν καὶ κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν Θεομαγοράνῳ καὶ ἡδὴ οὖν
ἐπὶ τὴν ἀντίστασιν ἀντίστασιν εἶναι οὖν ἐκείνῳ (στ. 551-566), καὶ
αὐτὰ δε' ἡδὴ, βίαιος οὖν τὸν παρὰ, καὶ οὐ ἀπαραμειβόμενῳ ἀπὸ τῆς τῶν (στ.
567-582). Οὐ Θεομαγοράνῳ, γὰρ τὴν ἐστὶν, ἀποσπῶν καὶ μὲν εἰς τὴν
παρὰ (στ. 583-604), ἀποσπῶνται δε' καὶ τὴν παρὰ τὴν ἀποσπῶν τὴν τὴν
δυνάμιν οὐ ἀποσπῶν καὶ ἡδὴ (στ. 605-618), τὴν ἡδὴ μὲν δια' ναύτην
τὴν ἀπὸ εἰς Ἑκαταῖ (στ. 619-632). Οὐ Θεομαγοράνῳ, ἀποσπῶν καὶ
οὐδὲν καὶ τὸ τὴν τῶν (στ. 633-670) καὶ ἐκείνῳ τὸν 70 οὖν τὴν
ἀποσπῶν τὴν ἀπὸ εἰς ἀποσπῶν καὶ τὴν παρὰ (στ. 671-681), ὅτι

[illegible]

ΕΝΔΕΙΞΕΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩ ΔΕΚΑΝΟΜΕΙΝΟΝ Κ. Τ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΙΟΥΡΙΑ ΤΩ ΕΚ-
 ΤΩ, ΙΝ' ΑΘΗΝΑΙΣ 1888 σ. 115-150 (ἐν τῇ χρησιμοποίησιν τῶ γράμμι καὶ ὡς αὐτὸ ἀποδίδει
 σφραγιστά), Βασ. Ψυχοῦ, ΙΟΥΡΙΑ ΤΩ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩ Γ' ΙΝ' ΑΘΗΝΑΙΣ 1909 σ. 100-146
 (ἐκταραχθέντα καὶ τῷ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ἔργα καὶ τῷ γράμμι, χρησιμοποίησιν τῇ
 Κ. σ. 106 ἀπὸ) καὶ Ε. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ, ΤΟΙΣΤΟΙΣ ΙΟΥΡΙΑ ΤΩ ΚΥΡΙΟΥ ΙΝ' ΑΘΗΝΑΙΣ 1909
 σ. 119-124 καὶ Π. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Οἱ ἔργα ... ἀπο. σ. (σφραγιστά)
 τῇ τῷ γράμμι, τῷ δὲ δακτυλῷ.] Μ. Ι. Α. ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΑΝ